

ROZTUCZENIE (1) *sb n*

G sg roztucz(e)nią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Tusza, otyłość: iż thá száránčza byłą podobna ku koniom ku bithwie náłtroionym. Koń ku bitwie náłtroiony muśi być tłusty/ pyźnie śtápáiący/ á vbrány. Tu iuż obáč w tey száránčzy iefli tego wśzytkiego nie naydziełz/ y pychy y rośthuczenia wielkiego/ y rozlicznych vbiorow á bogáctwá rozlicznego RejAp 79v.

Cf **ROZTUCZYĆ SIĘ**

RS